

[Erlendsson.]

22. november 1973 samme dom for personligt at indføre noget over 3 kg heroin plus et væsentlig større kvantum i forening med andre, formentlig i alt 20 kg. Dommen er anket, men endnu ikke pådømt ved østre landsret.

Denne hidtil fulgte milde domspraksis kan være en af årsagerne til den katastrofale stigning i narkohandelen her i Danmark. En anden årsag kan være den lette adgang til flugt fra fængselsvæsenet, hvor det viser sig, at farlige forbrydere her i landet gang på gang undslipper. I juleugen 1973 undslap således en ca. 30-årig engelsk statsborger, hvis sag er omtalt i Ugeskrift for Retsvæsen af 8. december 1973 side 343-345 i en artikel af politiadvokat Volmer Nissen.

Denne narkoforbryder havde indført lsd i et hidtil ukendt kvantum. Ved sin anholdelse var han endnu i besiddelse af stof svarende til 72.000 såkaldte trips, hvoraf hvert enkelt kan fremkalde en sindssygelignende tilstand i 8-10 timer eller mere. Politadvokat Nissen skriver i sin artikel side 344:

„Når man betænker, hvilke menneskelige katastrofer i form af mord, selvmord og ulykestilfælde med dødelig udgang, som lsd allerede har forårsaget her i landet, fristes man til at sige, at et drab blegner set i forhold til, hvad forbruget af denne stofmængde kunne have medført.“

En mellemandler af 4,5 kg morfinbase fik ved Københavns byret den 26. oktober 1972 5 års fængsel, som østre landsret nedsatte til 4 år. Han flygtede også fra Vridsløse i juleugen, men skal senere være anholdt på ny efter i mellemtiden at være blevet kirkeligt viet. Han blev anholdt af fængselspersonalet, som kendte ham.

Et tredje eksempel er udbryderkongen Sanking, der skal være flygtet i alt 14 gange fra fængsler.

Der er noget ejendommeligt ved denne særlig milde og overbærende holdning til forbrydere her i landet. Det hænger måske sammen med en efterhånden ganske rod-fæstet tro på og overbevisning om, at disse mennesker ikke forbedres ved straffen, og det er nok rigtigt. Man må ikke glemme, at straffen også gerne skulle have et andet formål, nemlig at beskytte den lovlydige del af

befolkningen mod at blive ofre for forbryderne.

Nu skal vi jo ikke tale afsoning og fængselsvæsen i dag, men jeg vil dog gerne sige, at jeg er enig med moderne kriminologer i, at isoleringen fra det øvrige samfund ikke skal gøres tungere for de indsatte end nødvendigt, men isoleringen må på den anden side gøres effektiv, så befolkningen ikke skal føle sig svigtet. I det hele må vi fastholde, at straffen ikke har til formål at hævne sig på nogen, at tilføje nogen smerter og lidelser. Loven er først og fremmest til for at afskrække fra at begå forbrydelser, dernæst for at beskytte samfundet ved i et vist tidsrum at isolere forbryderen. Det tredje punkt er håbet om, at straffen virker forbedrende, og her forsøger man sig stadig med nye metoder, men desværre hidtil med ringe held. Jeg håber, at man ikke i sin iver efter at fremme det sidste formål kommer for langt væk fra de to første.

Dette lovforslags fremkomst viser, at narkosituationen ikke er blevet lettere trods god vilje fra mange sider. Det ser ud til, at sagen er grebet forkert an herhjemme, at man ikke i tide har forstået narkosygdommens epidemiske karakter, og at man derfor har brugt helt forkerte og åbenbart nytteløse eller ligefrem skadelige metoder i bekæmpelsen af sygdommen. Visse lægmandsgrupper af politiske kvaksalvere har drejet sagen bort fra en saglig, nøgtern linje. Ved at anklage det kapitalistiske samfundssystem for at være årsag til alt ondt, også denne store ulykke, og erklære en samfundsomvæltning som en nødvendig betingelse for at frelse de narkoramte unge har de fremkaldt en samvittighedskrise hos alt for mange, der burde være mere modstandsdygtige over for propaganda af denne let gennemskuelige slags.

Jeg håber, disse grupperes epoke snart må være forbi. De har alt for længe kunnet lamme myndighedernes handleevne og initiativ til virkelige indgreb og hensigtsmæssige foranstaltninger, nemlig at standse indførslen af smitstoffet, rusgiftene, at opspore og isolere smittekilderne og at behandle de hårdt ramte effektivt og konsekvent med den bedste lægelige medicinske sagskundskab.

Endelig kunne man ved at rette henstil-